

TÌNH YÊU NHƯ BÓNG MÂY

□□□□

Đà Lạt xưa kia giống như một thiêu nguyên tuế xuân thì, dáng đài các, đã từng làm siêu lòng biết bao nhiêu là văn sĩ, thi sĩ, nhạc sĩ, họa sĩ và công nhân gia đình... Thời quyên rũ. Thời đẫm máu. Ghé thăm Đà Lạt đôi khi chia tay nhau lại buồn rười rượi.

KHÁNH GIANG năm 1959 viết về “Đà Lạt với du khách” đã nói:

“Bạn có sống qua những ngày lạnh buốt Đà Lạt, có ngắm qua những buổi hoàng hôn nhuốm màu cánh đồng, có ngắm thu mình nhìn qua gót ngựa trên cửa kính, có dịp trầm ngâm cô đọng say mê theo khói thuốc và hương ngải tách cà phê phin đen ngòm, có lúc thì đi dạo làn mưa bụi về đêm, có những gót giày đẫm ướt trên đường phố hoang vắng, có sống qua những giờ phút trầm ngâm của cuộc đời và lòng có mang ít nhiều kỷ niệm đau thương, buồn mĩm cõi đời cái “tâm hồn” sâu xa và thắm thía của Đà thành. Và lúc ấy, bạn khó lòng mà rời Đà Lạt đời của.”

Tình yêu với Đà Lạt thời muôn thuở. Khi thì lãng mạn như một cơn mưa êm dịu hay cuộc sống nhàn nhã nhàn nhàn bước trên phố xá của thác nước bên đèo. Khi thì giảng dạy những sống động

phở trên khắp cánh rừng thông. Khi thì tan biến vào thính không theo tiếng chuông chùa Linh Sơn... tiếng chuông nhà thờ Con Gà... Tình yêu vang vọng và lan đi đâu rồi khi nhòm vào núi đồi Đà Lạt mờ mờ sáng sớm khi mặt trời còn khuất đằng sau...

Phải chăng đời với những ai đã từng sinh trưởng ở Đà Lạt, hay đã có một thời gian dài sinh sống ở đây họ cảm thấy là du khách ghé thăm thành phố trong ít ngày thì Đà Lạt của những ngày tháng cũ đã đi rồi trong tâm cùng tâm hồn con người những niềm đam mê những nỗi sâu đậm và thi vị tha... như sự ngu ngông thuần khiết.

Sau đây chúng tôi sưu tập và ghi lại những câu chuyện nào cái tình cảm những yêu và nhớ nhưng đó mà thôi! Mọi người nhớ nhé! Tình yêu với Đà Lạt bằng những bóng mây, mặt trời đã hời hợt quyên luyến trên bầu trời thành phố cao nguyên thì nay rồi man mác dần rời ra khắp các bên những người... Nhớ nhớ khôn nguôi!

DUY KHÁNH

Nhà thơ DUY KHÁNH viết những câu thơ "Giã từ Đà Lạt":

"Đà Lạt ơi, thôi giã từ em nhé. Ôi Lâm Viên, ôi thác cao, đời xa. Ôi thông reo, ôi Sự Vàng run rẩy. Có nghe tiếng thác huyên vọng trong bóng đêm ai đi ?

Đà Lạt ơi, thôi giã từ em nhé. Ôi Cam Ly, ôi Ái Ân rừng thơ. Ai bỗng nghe tiếng buồn than thở. Có ai cách trở mộng vọng mai thắm duyên mơ ?

Ta đi, lê gót giang hồ. Nhân thế nào quên bao mong chờ mong đời tình xa. Mai đây mơ a kín lòng sầu. Tìm mơ những câu: dẫu p dẫu hoa bóng mờ và đâu?

Đà Lạt ơi, thôi giã từ em nhé. Ôi hương hoa, ôi ngát môi đào thơ. Em nghe chẳng đây tiếng lòng nhớ ai? Có ai cách trở gió và cho thắm duyên mơ."

BÙI GIÁNG

Nhà thơ BÙI GIÁNG viết bài thơ "Giã từ Đà Lạt" (1958):

"Nói nhớ sao em, với tôi là đời
Đường ngầy lầy tôi chỉ u bay sáng ngời
Đường bên tôi em là hôm qua
Ngàn thông tôi đó đón bóng tà
Và gió tôi chuyển đời ta đi mờ"

Bầy c khúc khu u truông ngàn khe khóc lóc
Đm m màng tắm t p m y mù kh i
Lùi bay đi đ i i bên ng i
T v n vít gió mùa m i m c én
Tay l y b y níu gì xuân bay bi n
Ô thi u quang! Làn n c cũ trôi mau
Em đi lên v i b t m y h ng màu
Mi n đ t Th ng có m y b hoa m c
Xa bi t l m m a ngu n trên mái tóc
Đà m y l n th i l c l a th a
Bu i s m hôm bu n tinh tú ai ng a
Bàn chân b c v i tay buông k l
Tr i v i đ t đ lòng em l nh th
Hoa h ng i còn di m l bao gi
Nh ng ân tình đ u li u r i th
Còn hay m t trong trăng m khuya kho t
Ng i xu ng núi mang v đầu có ch c
Nh ng đ p v còn n a mai sau?
Đm h ng vàng ai đ ng l i nhìn nhau.”

HOÀNG TRỌNG HÀN

Và đây là nh ng dòng h i ký c a m t ng i đã r i Đà Lạt b ng máy bay, chuy n bay chót, k c n bi n c 4-1975 t i Đà Lạt. Nhà giáo HOÀNG TRỌNG HÀN k l i v i gi ng bùi ngùi ti c nu i:

“Đà t chi u ch nh t th t yên nh, cái yên nh ngàn đ i c a m t th tr n cao nguyên. N ng bên kia h Xuân H ng trong su t th y tinh. Tr i th t cao, th t xanh và mây th t tr ng. Hàng thông xanh m t v n th n nhiên soi bóng ven h . Khí tr i mát nhè nh , cái mát c a m t bu i chi u n ng đ u Xuân. Tôi và m y b n còn l i v i Đà t, Phúc, Th ng, Đôn, Viên... r nhau ch i qu n v t s n qu n v t c nh b H , đ qua th i gian n ng n đ i ch tr ng v ng... ch t anh tôi, m t ng i cũng l i Đà t nh tôi nh ng ngày cu i cùng, lái xe đ n c nh s n qu n v t, r tôi v phi tr ng Liên Kh ng đ nh n đ nh tình hình đ ng bào di n b ng ng hàng không. Phi c ng Liên-Kh ng chi u y đ y p ng i, đ ng, n m, ng i la l i t đ i ch mua vé máy bay và các chuy n bay. H đ n t Lâm-Đ ng, B o-L c. H đ n t Đà t, Ban-mê-Thu t, Pleiku... H i ng i n ng n c dù Đà t đang mùa mát nh tháng ba.”...

Th y tình hình chi n s quá kh n tr ng, nhà giáo HOÀNG TRỌNG HÀN bèn quy t đ nh r i Đà Lạt th t b t ng :

“N a t ng đ ng h sau đó, anh Q. tr l i cho hay “Pilot” nh n cho tôi đi m n phí. Lên phi c

ráng đ̣ng học đ̣ng c̣ng ị gḥ dành cho cô chiêu đ̣i viên. Tḥ là ṿi ḅ đ̣ cḥi qụn ṿ t, cḥi c̣ mũ ṿi ṭng, đôi giày ṿi ṭng, tôi ṛi phi c̣ng Liên Kḥng.

Trên phi c̣ nhìn xụng tôi còn tḥ y rõ nḥng rụng ḅp khu Tùng-Nghĩa phì nhiêu, óng vàng đ̣ng ị ánh ṇng cḥi u đang xụng tḥp. Tṛi Tuyên-Đ̣i c̣ cḥi u đó đ̣p ḷ nḥ vô tình không ḅi t nḥng gì đang x̣y quanh đây... Sáng hôm sau, đ̣ng bay tṛi ḷi Đạ̀t ḅi ḅi vì tình hình đ̣t nhiên tṛm tṛng. Ngày hôm sau ṇa, tḥ ba, tḥ xã Đạ̀t ḅi tṛng và dân chúng ḅng ḅi di ṭn. Tḥ là ḥt. Tḥ là tôi vĩnh viễn xa ṛi Đạ̀t. Xa ṛi ṇi tôi đã làm ṿi c̣ ḥn ṃi năm tṛi. Xa ngôi nhà nḥ bé c̣a chúng tôi c̣u ị con đ̣ng Phù-Đ̣ng-Thiên-Ṿng, p̣ Đa-Tḥn con đ̣ng ngang qua Ṿn Đ̣i Ḥc Đạ̀t và ṃt hút ra ṃi ṭn thung lũng “Tình Yêu!”

HỒ MỘ HÔN NH

HỒ MỘ HÔN NH tḥ ḷ tâm ṣc̣a ng̣i ṿi thăm cḥn cũ tḥt bụi ngùi, ḅi ṿi và cô đ̣n ḷ bóng ṿi bài “Trong chịu Dalat”:

“Em ṿi Dalat chịu nay
Ṃa gịng g̣i nḥ nḥng ngày tháng qua
Ḅi ṭ lòng ai đã pḥi pha
Ḷi x̣a nḥng ng̣n thông già vi vu
Em ṿi Dalat đ̣u thu
Nghe ḥn có chút ṣng mù thoáng qua...
Ngày x̣a ị! đã cách xa
Ng̣m ngùi nḥ thụ nào ta ṿi ng̣i
Muôn hoa đang hé môi c̣i
Chịu đ̣ng đ̣a ṃi nḥng ḷi c̣ cây
Ḅi ṿi ṃt cḥi c̣ lá bay
Ḷnh lòng tṛng ṿng vòng tay ân tình
Gịa bao ng̣i ṿi ṇm ṭ mình
Trái tim khép ḷi ṿi hình bóng ai...?
Ṭng cho anh ṭng tḥ dài
Ṭng cho anh chút cḥi u phai c̣u ị tṛi.
Em ṿi Dalat ṃa ṛi
Hành trang cḥi có nḥng ḷi này thôi.”

(Trích: “ĐÀ LẠT NGÀY THÁNG CŨ”
Sọn gị: LS. Ngô Ṭng Giao)

